

beschikking

GERECHTSHOF DEN HAAG

Afdeling Civiel recht

Zaaknummer : 200.253.612/01

Zaak-/rekestnummer rechtbank : 7109130\RP VERZ 18-50440

beschikking van 21 mei 2019

inzake

██████████
wonende te ██████████, gemeente ██████████
verzoeker in hoger beroep,
hierna te noemen: ██████████
advocaat: mr. P.J.B. van Deurzen te Den Haag,

tegen

Woningstichting Haag Wonen,
gevestigd te Den Haag,
verweerster in hoger beroep,
hierna te noemen: Haag Wonen,
advocaat: mr. N.H.M. ten Bokum te Rotterdam.

1. Het geding

1.1. Bij beroepschrift, ter griffie ingekomen op 28 januari 2019, is ██████████ onder aanvoering van 11 grieven in hoger beroep gekomen van de beschikking van de kantonrechter te Den Haag (hierna: de kantonrechter) van 29 oktober 2018. Haag Wonen heeft een verweerschrift ingediend dat op 12 maart 2019 is ontvangen ter griffie van het hof. Op 26 maart 2019 heeft ██████████ nog twee producties ingediend. Bij brief van 29 maart 2019 heeft Haag Wonen in drievoud (een beter leesbare versie van) het ontbindingsverzoek in eerste aanleg overgelegd. Op 2 april 2019 heeft de mondelinge behandeling plaatsgevonden, waarbij partijen de zaak hebben doen bepleiten. Bij de oproeping zijn partijen geïnformeerd dat de mondelinge behandeling ten overstaan van een raadsheer-commissaris zou plaatsvinden en zijn zij in de gelegenheid gesteld daartegen bezwaar te maken. Partijen hebben van die mogelijkheid geen gebruik gemaakt. Ter zitting hebben partijen dit bevestigd. Van de zitting is een proces-verbaal opgemaakt, dat zich bij de stukken bevindt. Beide partijen hebben bij brieven van 9 april 2019 (██████████) en 12 april 2019 (Haag Wonen) opmerkingen gemaakt over de inhoud van het proces-verbaal.

1.2. Vervolgens is een datum voor de beschikking bepaald.

2. Feiten

2.1. Het hof gaat uit van de volgende vaststaande feiten.

2.2. Haag Wonen, een woningcorporatie in Den Haag, houdt zich bezig met sociale verhuur en wordt gefinancierd met publieke gelden. Haag Wonen staat onder toezicht van de Autoriteit Woningcorporaties, ressorterend onder de Inspectie Leefomgeving en Transport (hierna: ILT).

2.3. [REDACTED] geboren op [REDACTED] is sinds 1 januari 1986 bij Haag Wonen in dienst, laatstelijk in de functie van beheerconsulent van Wijkteam Zuidwest voor 36 uur per week tegen een salaris van € 4.172 bruto per maand (exclusief vakantietoeslag en overige emolumenten).

2.4. Het doel van de functie van beheerconsulent is onder meer het verzorgen van het sociale woningbeheer, inclusief het zorgdragen voor een optimaal woon- en leefklimaat in de wijk. Daarnaast vertegenwoordigt en behartigt de beheerconsulent op complexniveau de eigenaarsbelangen van het huurdersaandeel van Haag Wonen in de vereniging van eigenaars (hierna: VvE). Vanuit zijn functie geeft [REDACTED] leiding aan wijkbeheerders en stuurt hen actief aan.

2.5. Vanwege de gevoelige markt waarin Haag Wonen opereert en het strenge toezicht op de bedrijfsvoering van Haag Wonen, heeft zij een streng beleid op het gebied van belangenverstrengeling en niet-integer gedrag van haar medewerkers. In het jaar 2005 en daarna heeft Haag Wonen binnen haar organisatie aandacht besteed aan het herzien en actualiseren van de door haar op het gebied van integriteit vastgestelde regels.

2.6. Op 26 juli 2017 heeft Haag Wonen via Staedion, een collega woningcorporatie, een anonieme handgeschreven brief d.d. 19 juli 2017 ontvangen. In die brief is aangegeven dat [REDACTED] al jaren zijn functie zou misbruiken om voor mensen tegen betaling ("steekpenningen") een woning te regelen. Verder is in de brief vermeld dat [REDACTED] meerdere appartementen in Den Haag en Suriname zou bezitten.

2.7. Haag Wonen heeft naar aanleiding van deze anonieme melding een extern onderzoeksbureau, 2Solve Investigations (hierna: 2Solve), ingeschakeld. Lopende het onderzoek door 2Solve is [REDACTED] door Haag Wonen geschorst.

2.8. Uit het door 2Solve uitgevoerde onderzoek is onder meer gebleken dat [REDACTED] meerdere appartementen (in de sociale sector) in Den Haag in (mede) eigendom heeft ten behoeve van verhuur. Het gaat om de woningen aan [REDACTED] te [REDACTED] en [REDACTED] te [REDACTED] (op 29 juli 2005 geleverd tegen een koopprijs van respectievelijk € 75.000 en € 92.500). [REDACTED] heeft de (mede)eigendom noch de verhuur daarvan aan Haag Wonen gemeld. Daarnaast is gebleken dat [REDACTED] meerdere appartementen in Suriname heeft. Tenminste één van die appartementen wordt onder de naam van [REDACTED] verhuurd. Tijdens het onderzoek heeft [REDACTED] aanvankelijk niet gesproken over dit onroerend goed in Suriname.

2.9. [REDACTED] heeft zich tegen de schorsing verzet en in kort geding toelating tot zijn werkzaamheden gevorderd. Tijdens de mondelinge behandeling van het kort geding heeft Haag Wonen de schorsing van [REDACTED] ingetrokken. Met ingang van 31 oktober 2017 is [REDACTED] weer tot zijn werkzaamheden toegelaten.

2.10. Het onderzoek door 2Solve is voortgezet. [REDACTED] is daarvan in kennis gesteld.

2.11. Op 31 oktober 2017 heeft de levering van een woning aan de [REDACTED] te [REDACTED] aan [REDACTED] en zijn zoon plaatsgevonden. De koopprijs voor deze woning bedroeg € 87.500. [REDACTED] heeft ook van deze koop geen melding gedaan aan Haag Wonen.

2.12. Per 5 februari 2018 heeft [REDACTED] zich ziek gemeld. Op 27 februari 2018 is [REDACTED] gezien door de arbo-arts. Deze heeft geconcludeerd dat er geen sprake was van een primaire medische aandoening bij het verzuim, maar van een arbeidsconflict. De arbo-arts heeft [REDACTED] per 27 februari 2018 beter gemeld, een interventieperiode ingelast tot 27 maart 2018 en inschakeling van een mediator geadviseerd.

2.13. Partijen zijn de mediation waartoe de arbo-arts geadviseerd had, gestart, maar deze heeft niet tot een oplossing geleid.

2.14 Haag Wonen heeft de bevindingen van 2Solve in december 2017 gemeld aan de ILT. De ILT heeft vervolgens een zelfstandig onderzoek ingesteld.

2.15 Het openbaar ministerie heeft in de persoon van mr. [REDACTED] senior officier van justitie (hierna: de officier van justitie), bij brief van 26 september 2018 aan Haag Wonen bericht dat een strafrechtelijk onderzoek is ingesteld wegens de verdenking jegens [REDACTED] van witwassen (van door misdrijf verkregen gelden). De brief is gericht aan mevrouw [REDACTED] (hierna: [REDACTED]), bestuursvoorzitter van Haag Wonen, en vangt als volgt aan:

"U deed als directeur bestuurder van woningstichting Haag Wonen aangifte van omkoping en witwassen tegen uw medewerker [REDACTED] (...)."

3. Het verzoek en beslissing in eerste aanleg

3.1. Haag Wonen heeft in eerste aanleg verzocht de arbeidsovereenkomst tussen partijen te ontbinden op grond van artikel 7:671b lid 1 sub a BW juncto artikel 7:669 lid 1 en lid 3 sub g en e BW (een verstoorde arbeidsverhouding en verwijtbaar handelen of nalaten) en het einde van de arbeidsovereenkomst te bepalen op het tijdstip waarop de arbeidsovereenkomst bij regelmatige opzegging zou zijn geëindigd, met veroordeling van [REDACTED] in de kosten van deze procedure.

3.2. De stelling dat de arbeidsverhouding is verstoord baseerde Haag Wonen onder meer op de volgende verwijten: de (mede) eigendom van [REDACTED] van de woningen en de verhuur daarvan in het werkgebied van Haag Wonen en de aanschaf van de woning aan de [REDACTED] nadat [REDACTED] zelf had aangegeven dat hij de eigendom van de woningen had moeten melden. Verder verweet Haag Wonen [REDACTED] dat hij gelogen heeft in het onderzoek van 2Solve. Het gestelde verwijtbare handelen baseerde Haag Wonen op de stelling dat [REDACTED] structureel poolauto's gebruikte voor privédoeleinden terwijl hij wist dat dit niet is toegestaan, hij daarmee structureel onverklaarbare ritten maakte, te lange pauzes nam en zijn geagendeerde afspraken niet overeenkomen met de gegevens uit de rittenregistratie.

3.3. [REDACTED] heeft verweer gevoerd en een zelfstandig tegenverzoek gedaan. Hij verzocht:

- toewijzing van het ontbindingsverzoek met inachtneming van een opzegtermijn van vier maanden onder de voorwaarde dat de kantonrechter voor recht verklaart dat de ontbinding het gevolg is van ernstig verwijtbaar handelen van Haag Wonen (artikel 7:671b lid 8 sub c BW);
- veroordeling van Haag Wonen tot betaling van een transitievergoeding van € 79.000 bruto met rente;
- veroordeling van Haag Wonen tot betaling van een billijke vergoeding van € 911.200 bruto met rente;
- veroordeling van Haag Wonen tot betaling van een immateriële schadevergoeding van € 10.000 netto;

- veroordeling van Haag Wonen tot betaling van de advocaatkosten van [REDACTED];
- veroordeling van Haag Wonen tot afgifte van het definitieve en volledige rapport van 2Solve zoals dat aan de ILT ter beschikking is gesteld, binnen veertien dagen na de datum van de beschikking van de kantonrechter, op straffe van een dwangsom van € 5.000 per dag dat Haag Wonen hiermee in gebreke blijft;
- veroordeling van Haag Wonen in de proceskosten.

3.4. [REDACTED] baseerde zijn verzoeken in de kern op de stelling dat Haag Wonen uiterst onzorgvuldig tegenover hem heeft gehandeld naar aanleiding van de anonieme melding en een valse ontbindingsgrond heeft aangevoerd.

3.5. De kantonrechter heeft de arbeidsovereenkomst van partijen per 1 januari 2019 ontbonden op grond van art. 7:669 lid 1 en 3 sub g BW onder toekenning aan [REDACTED] van de verzochte transitievergoeding van € 79.000 bruto, met rente. De (overige) tegenverzoeken zijn afgewezen. De proceskosten zijn gecompenseerd.

4. Verzoek in hoger beroep

4.1. [REDACTED] kan zich niet vinden in de beschikking van de kantonrechter en handhaaft in hoger beroep de hiervoor vermelde (afgewezen) tegenverzoeken. [REDACTED] klaagt er verder over dat de kantonrechter zijn nevenverzoek tot rehabilitatie heeft afgewezen. Omdat [REDACTED] noch in eerste aanleg, noch in (het petitum van zijn beroepschrift in) hoger beroep een dergelijk verzoek heeft gedaan, zal het hof hieraan voorbij gaan.

4.2. Haag Wonen concludeert tot bekrachtiging van de bestreden beschikking.

5. Beoordeling

5.1. Tussen partijen is ook in hoger beroep niet in geschil dat de tussen hen bestaande arbeidsverhouding zodanig is verstoord dat van Haag Wonen in redelijkheid niet mag worden gevergd de arbeidsovereenkomst te laten voortduren. Het gaat uitsluitend om de vraag of de ontbinding het gevolg is van ernstig verwijtbaar handelen van Haag Wonen, in welk geval [REDACTED] op grond van artikel 7:671b lid 8 onder c BW recht heeft op een billijke vergoeding. Hiervan kan sprake zijn als er als gevolg van laakbaar handelen van de werkgever een verstoorde arbeidsrelatie is ontstaan en niets anders rest dan ontslag. Verder valt te denken aan het geval waarin de werkgever een valse grond voor het ontslag aanvoert met als enig oogmerk een onwerkbaar situatie te creëren en ontslag langs die weg te realiseren.

5.2. In de kern verwijt [REDACTED] Haag Wonen dat zij op twee punten ernstig verwijtbaar heeft gehandeld: bij de wijze waarop Haag Wonen heeft gehandeld naar aanleiding van de anonieme melding en bij de kwestie van het gebruik van de poolauto. De in dit verband door [REDACTED] aangevoerde grieven lenen zich voor gezamenlijke behandeling.

5.3. Het hof is van oordeel dat Haag Wonen niet ernstig verwijtbaar heeft gehandeld met betrekking tot de afhandeling van de anonieme melding. Daarvoor is het volgende van belang. De anonieme melding was dusdanig concreet en serieus van aard dat Haag Wonen, zeker gezien haar positie als woningcorporatie in de sociale sector, terecht heeft besloten een onderzoek in te stellen om de juistheid van de melding te verifiëren. Sterker, het zou onzorgvuldig zijn geweest als Haag Wonen de anonieme melding naast zich had neergelegd. De stelling van [REDACTED] dat het onderzoeksbureau 2Solve niet onafhankelijk is en ook niet onafhankelijk heeft geopereerd omdat zij vaker voor Haag Wonen werkt en dat ook etaleert op haar website, wordt eveneens

verworpen. Haag Wonen heeft onweersproken gesteld dat 2Solve over een vergunning van het Ministerie van Veiligheid en Justitie beschikt en de onderzoekers [REDACTED] en [REDACTED] over een zogenaamde "gele pas" (een legitimatiebewijs Particulier Onderzoeksbureau) beschikken, welk pas wordt afgegeven na een screening door de politie en op basis van een registratie dat een voldoende opleiding is gevolgd. Dat 2Solve op haar website onder het kopje "blogs" heeft vermeld dat Haag Wonen een keer van haar diensten gebruik heeft gemaakt geeft dan ook, zonder nadere motivatie, die ontbreekt, geen reden voor het oordeel dat het onderzoek niet onafhankelijk is uitgevoerd. Haag Wonen heeft bovendien gemotiveerd toegelicht waarom niet onmiddellijk met het onderzoek is gestart: dit hing samen met het verzoek om een lopend fraudeonderzoek van de Directie Opsporing van de Inspectie SZW niet te frustreren door een eigen onderzoek te starten. Uit de stellingen van Haag Wonen leidt het hof verder af dat het door 2Solve uitgevoerde onderzoek, in eerste instantie enkel beperkt tot openbare bronnen, vooral gericht is geweest op de vraag of mogelijk is dat [REDACTED] meerdere woningen in bezit heeft die gefinancierd zijn met crimineel geld (steekpenningen). [REDACTED] heeft niet voldoende duidelijk gemaakt waarom de keuze voor een dergelijk (beperkt) onderzoek als onzorgvuldig te noemen is.

5.4. Vervolgens is het de vraag of Haag Wonen met haar beslissing om op basis van de uitkomsten van het rapport van 2Solve een melding te doen bij de ILT (ernstig) verwijtbaar heeft gehandeld. Daarover wordt het volgende overwogen. Haag Wonen heeft aangevoerd dat het onderzoek van 2Solve te weinig helderheid heeft opgeleverd met betrekking tot de financiering van de appartementen en [REDACTED] daarover tijdens het onderzoek geen sluitende verklaring heeft gegeven. Zo staat vast dat de woning aan het [REDACTED] niet met een banklening is gefinancierd – en ook niet met een recht van hypotheek is belast – maar met eigen geld en een geldlening van € 50.000 van de zuster van [REDACTED]. Uit de gedingstukken blijkt dat de overeenkomst van geldlening dateert van 29 juli 2015, maar dat de betaling van in totaal € 34.000 op 30 mei 2015 en 19 juli 2015 heeft plaatsgevonden. Verder heeft [REDACTED] printscreens overgelegd van betalingen van € 6.000 (23 augustus 2015) en € 9.000 (26 april 2015), maar Haag Wonen heeft daarover terecht gesteld dat niet duidelijk is of deze bedragen wel zijn overgemaakt op zijn rekeningnummer. Ook de data van de betalingen roepen vragen op.

5.5. Met betrekking tot de koop van de woning aan de [REDACTED] (levering op 29 juli 2016) heeft [REDACTED] gesteld dat deze woning is gefinancierd met een hypothecaire geldlening bij ABN AMRO van € 83.500. Haag Wonen heeft echter gesteld dat deze betaling van € 83.500 niet uit de gedingstukken blijkt. Het hof verwijst in dit verband onder meer naar wat Haag Wonen heeft aangevoerd in de pleitnota in eerste aanleg onder 50 en verder. Bovendien is ABN AMRO op het door [REDACTED] in eerste aanleg als productie 7 overgelegde uittreksel uit het Kadaster met betrekking tot de woning [REDACTED] niet als hypotheekhouder vermeld. Uit het uittreksel blijkt dat pas op 1 november 2017 een hypotheekrecht is gevestigd op de woning aan de [REDACTED] en wel ten behoeve van NIBC.

5.6. Over de eigendom van de appartementen in Suriname heeft [REDACTED] aanvankelijk tegenover de onderzoekers van 2Solve aangegeven daarover niets te willen verklaren. Pas nadat de onderzoekers [REDACTED] hadden geconfronteerd met de eigendom van het perceel aan de [REDACTED] in [REDACTED] heeft [REDACTED] deze eigendom erkend. [REDACTED] heeft hiervoor geen deugdelijke verklaring gegeven. Dat [REDACTED] vond dat Haag Wonen niets te maken had met de eigendom van het perceel omdat hij dit naar zijn zeggen uit een erfenis heeft gekregen, verklaart niet waarom hij in een onderzoek naar mogelijke fraude niet direct openheid van zaken heeft gegeven. Dat geldt temeer nu – ook volgens zijn eigen verklaring – de erfenis uitsluitend de grond betrof en er nadien een appartementencomplex met vier appartementen op het perceel is gebouwd. Hierbij laat het hof nog daar dat Haag Wonen in hoger beroep heeft gesteld dat [REDACTED] ook eigenaar is van het perceel aan de [REDACTED] te [REDACTED].

heeft de juistheid hiervan erkend. Volgens hem horen beide percelen bij elkaar.

5.7. Het hof is van oordeel dat Haag Wonen niet (ernstig) verwijtbaar heeft gehandeld door op basis van de uitkomsten van het onderzoek (op grond van artikel 29 Besluit toegelaten instellingen volkshuisvesting 2015) een melding te doen bij de ILT. Zij kon op basis van de uitkomsten immers niet met zekerheid uitsluiten dat de woningen (deels) met crimineel geld (steekpenningen) zijn gefinancierd; er waren te veel vraagtekens. In dit verband heeft Haag Wonen bovendien onweersproken gesteld dat de ILT en niet Haag Wonen bevoegd is om strafbare feiten zoals het aannemen van steekpenningen te onderzoeken. Overigens wijst ook de mededeling van de officier van justitie in de brief van 26 september 2018 (zie hiervoor onder 2.15) dat *“De vastgoedportefeuille van (...) voor nu in ieder geval tot de verdenking van witwassen [leidt] (...). Hoe het geld is verkregen – door mogelijke omkoping – is in onderzoek.”* er op dat Haag Wonen op goede gronden heeft besloten om een melding te doen bij de ILT.

5.8. Het verwijt van dat Haag Wonen aangifte bij het Openbaar Ministerie heeft gedaan stuit al af op een onvoldoende onderbouwing daarvan. heeft de conclusie dat Haag Wonen aangifte heeft gedaan uitsluitend gebaseerd op de voormelde brief van de officier van justitie. In deze aan geadresseerde brief is weliswaar geschreven dat *“U (...) als directeur bestuurder van woningstichting Haag Wonen aangifte van omkoping en witwassen tegen uw medewerker [deed]”*. De conclusie die aan deze brief verbindt verdraagt zich echter niet met het door Haag Wonen in hoger beroep overgelegde e-mailbericht van (productie 2). Daarin is vermeld dat zij destijds door de ILT opdracht heeft gekregen een aangifte op te nemen bij Haag Wonen, van welke aangifte de ILT het functioneel parket (in de persoon van) in kennis heeft gesteld. Daar komt bij dat Haag Wonen heeft betoogd dat de brief vooral moet worden gezien tegen de achtergrond van de betwisting door van haar stelling dat aangifte is gedaan. Uitsluitend ter weerlegging daarvan heeft Haag Wonen, zoals zij onbetwist heeft gesteld, via van de ILT contact geprobeerd te leggen met het Openbaar Ministerie met de vraag of er aangifte is gedaan.

5.9. Ook als dit anders zou zijn en het Haag Wonen is geweest die aangifte heeft gedaan, volgt het hof overigens niet in zijn betoog dat de woningstichting daarmee ernstig verwijtbaar heeft gehandeld. Ook in dit verband verwijst het hof naar de mededeling van de officier van justitie dat de vastgoedportefeuille reden gaf voor het instellen van een strafrechtelijk onderzoek.

5.10. De conclusie is dat Haag Wonen geen verwijt treft met betrekking tot de afhandeling van de anonieme melding, laat staan dat zij daarbij ernstig verwijtbaar heeft gehandeld. Het enkele feit dat de kantonrechter in kort geding te kennen heeft gegeven dat de schorsing van op basis van – enkel – die melding niet in stand kon blijven, doet daaraan niet af. Haag Wonen heeft immers hangende het onderzoek weer toegelaten tot het werk.

5.11. Met betrekking tot het gebruik van de poolauto wordt het volgende overwogen. De melding van 2Solve in februari 2018 aan Haag Wonen dat wederom een appartement had gekocht dat op 31 oktober 2017 is geleverd, is voor Haag Wonen aanleiding geweest voor een onderzoek in de agenda van en het rittenregistratiesysteem dat in de poolauto's is ingebouwd, zo heeft Haag Wonen ter toelichting gesteld. Volgens Haag Wonen is uit dat onderzoek gebleken dat in de periode van 16 november 2017 tot en met 21 december 2018 veelvuldig onverklaarbare ritten heeft gemaakt met de poolauto door rondjes te rijden in en buiten het werkgebied van Haag Wonen en herhaaldelijk te rijden naar een locatie buiten het werkgebied van Haag Wonen. Ter onderbouwing hiervan heeft Haag Wonen zowel in eerste aanleg als in hoger beroep printscreens overgelegd van de afgelegde routes (productie 20 in eerste aanleg en productie 7 in hoger beroep). Elk printscreen bevat de route die is afgelegd

tussen het starten en het afzetten van de motor. Van elke dag waarop [REDACTED] van de poolauto gebruik heeft gemaakt bestaan dus meerdere printscreens. Daarnaast heeft Haag Wonen een overzicht van de afgelegde ritten overgelegd (eveneens productie 20 in eerste aanleg). In dat overzicht is onder meer weergegeven in hoeverre de afgelegde ritten overeenkomen met de in de agenda van [REDACTED] vermelde afspraken en wat de duur van de ritten en bezoeken aan specifieke adressen is geweest.

5.12. [REDACTED] heeft, afgezien van de stelling dat hier en daar de ritten dwars door gebouwen heen lopen, de juistheid van de registratie van de ritten niet wezenlijk bestreden. Hij verweert zich voornamelijk met de stelling dat hij gedurende de door Haag Wonen als onverklaarbare aangeduide ritten de wijk heeft geschouwd. Dit gebeurde volgens [REDACTED] een paar keer week. Ook heeft [REDACTED] naar eigen zeggen regelmatig buiten het werkgebied geluncht (zie onder meer verweerschrift onder 49 e.v.).

5.13. Haag Wonen heeft bestreden dat het schouwen tot de werkzaamheden van [REDACTED] als beheerconsulent behoorde. Volgens haar behoort het schouwen tot de taak van de wijkbeheerders. Ter onderbouwing hiervan heeft zij een drietal verklaringen van teamleiders overgelegd (producties 21 en 35 in eerste aanleg) alsmede notulen van een vakgroepoverleg van wijkbeheerders van 20 maart 2018 (productie 31 eerste aanleg) en een e-mailbericht van 10 juli 2015 van [REDACTED] (hierna: [REDACTED]), voormalig leidinggevende van [REDACTED] met een beschrijving van de taken van de wijkbeheerder. Op dat moment was [REDACTED] nog in dienst van Haag Wonen. De verklaringen en de notulen ondersteunen de stelling van Haag Wonen dat het de taak van de wijkbeheerder is om in de wijk te schouwen en dat de taak van de beheerconsulent in dit verband beperkt is tot het met enige regelmaat op pad gaan met de wijkbeheerder, dus niet zelfstandig. Ook de door [REDACTED] gemaakte beschrijving van de taken van de wijkbeheerder duidt erop dat het primair de taak van de wijkbeheerder is om preventierondes te maken.

5.14. In het licht hiervan vormt de verklaring van [REDACTED] van 10 september 2018 (door [REDACTED] overgelegd als productie 16 in eerste aanleg) dat het periodiek fysiek schouwen met de auto tot de werkzaamheden van [REDACTED] hoorde, een onvoldoende betwisting van de stelling van Haag Wonen over de taak van de beheerconsulent. Dat geldt temeer nu, zoals gezegd, de door [REDACTED] in 2015 gemaakte beschrijving van de taak van de wijkbeheerder juist in overeenstemming is met de verklaringen van de teamleiders. Bovendien heeft [REDACTED] in zijn verklaring niet bevestigd dat het tot de taak van [REDACTED] behoorde om een paar keer per week te schouwen, zoals [REDACTED] heeft gesteld; [REDACTED] spreekt in dit verband slechts van "periodiek schouwen". Evenmin is in de verklaring te lezen dat [REDACTED] dit schouwen zelfstandig deed, dus zonder de wijkbeheerder. Kortom, de verklaring is ook te weinig specifiek om de stelling van Haag Wonen te bestrijden.

5.15. Verder heeft [REDACTED] op zichzelf niet bestreden dat het ongeoorloofd was de poolauto (buiten het werkgebied) voor lunches te gebruiken omdat dit privé-gebruik betreft. Het hof gaat er dus vanuit dat het niet was toegestaan de poolauto voor dit doel te gebruiken. De enkele stelling dat [REDACTED] de poolauto hier al jaren voor gebruikte doet daar op zichzelf niet aan af. Niet gesteld of gebleken is dat Haag Wonen hiervan afwist, terwijl als onbetwist vaststaat dat [REDACTED] al uit dienst was op het moment dat het gebruik van de poolauto's een aanvang nam.

5.16. In dit verband is ten slotte van belang dat Haag Wonen onder verwijzing naar de printscreens van de ritten en het daarbij gevoegde overzicht voldoende concreet heeft gemotiveerd dat de door [REDACTED] gemaakte ritten in veel gevallen niet correspondeerden met de geagendeerde afspraken.

5.17. [REDACTED] heeft weliswaar per rit een verklaring gegeven van het doel daarvan (overgelegd als productie 9 in hoger beroep), maar in het licht van de printscreens en de daarop door Haag Wonen gegeven toelichting enerzijds en de vaststelling dat het (zelfstandig) schouwen met een frequentie als door [REDACTED] gesteld niet tot zijn taak behoorde en de poolauto niet voor lunches gebruikt mag worden, is deze verklaring onvoldoende voor het oordeel dat de ritten een geoorloofd karakter hadden. Bij een onverklaarbaar gebruik van de poolauto met een frequentie als uit het onderzoek is gebleken valt bovendien niet in te zien dat Haag Wonen [REDACTED] eerst een waarschuwing had moeten geven alvorens in de ontbindingsprocedure een beroep te doen op deze ontslaggrond.

5.18. De conclusie is dat ook op dit punt hoe dan ook van een valse ontslaggrond geen sprake is. Van ernstig verwijtbaar handelen aan de kant van Haag Wonen kan dan ook geen sprake zijn. Een en ander geldt te meer omdat het vertrouwen van Haag Wonen in [REDACTED] door de anonieme melding en het onderzoek van 2Solve – waarna vragen bleven bestaan over de wijze waarop [REDACTED] de in zijn bezit zijnde woningen in Nederland en Suriname had gefinancierd – onder druk was komen te staan. Onverklaarbare ritten met de poolauto hebben dit vertrouwen verder ondermijnd. Dit kan Haag Wonen niet worden verweten. Van ernstige verwijtbaarheid kan daarom al helemaal niet worden gesproken.

5.19. De overige aan Haag Wonen gemaakte verwijten kunnen niet tot een ander oordeel leiden. Dat Haag Wonen niet bereid was het rapport van 2Solve aan [REDACTED] ter beschikking te stellen rechtvaardigt niet de conclusie dat Haag Wonen daarmee opzettelijk heeft aangestuurd op een breuk in de arbeidsrelatie. Datzelfde geldt voor het betoog dat Haag Wonen [REDACTED] een aantal door hem als triviale aangeduide kwesties heeft verweten, zoals het volgens Haag Wonen ongeoorloofd bezit van sleutels van de complexen die onder zijn verantwoordelijkheid vielen en belangenverstrengeling bij het voorzitterschap van de VvE van een complex waarin zijn zoon een appartement in eigendom heeft. Ook al rechtvaardigen deze verwijten niet afzonderlijk een ontbinding van de arbeidsovereenkomst, dat betekent niet dat het daarom kwesties betreft die Haag Wonen uitsluitend aan de orde heeft gesteld om de arbeidsverhouding te verstoren. Bovendien was op het moment dat Haag Wonen deze kwesties ter sprake bracht het onderzoek naar fraude al aangevangen. Ook deze kwesties telden daarom op bij de kwesties die het vertrouwen van Haag Wonen in [REDACTED] al hadden aangetast. Niet valt in te zien dat Haag Wonen hiervan een ernstig verwijt is te maken.

5.20. Op het oordeel dat Haag Wonen niet ernstig verwijtbaar heeft gehandeld, stuit het verzoek tot toekenning van een billijke vergoeding af.

5.21. Voor zover het verzoek tot toekenning van een immateriële schadevergoeding is gebaseerd op het gestelde ernstig verwijtbaar handelen is om dezelfde reden geen plaats voor toewijzing daarvan. Daarnaast baseert [REDACTED] dit verzoek op de stelling dat Haag Wonen zowel intern als extern (tegenover netwerkpartners zoals Vestia, waar [REDACTED] na de ontbinding van de arbeidsovereenkomst in dienst is getreden maar tijdens de proeftijd is ontslagen) onvoldoende terughoudend is geweest in haar berichtgeving over de reden van het ontslag. Ook op die grond kan het verzoek niet worden toegewezen. Tegenover de gemotiveerde betwisting van Haag Wonen dat zij intern geen inhoudelijke mededelingen heeft gedaan over de ontslagreden en ook geen informatie naar buiten heeft gebracht en geen contact met Vestia heeft gehad over [REDACTED] heeft [REDACTED] onvoldoende gesteld. Voor nadere bewijsoverlevering is dan ook geen plaats.

5.22. Ten slotte resteert de beoordeling van het op artikel 15 Algemene Verordening Gegevensbescherming (AVG) gebaseerde verzoek van [REDACTED] tot inzage in het rapport van 2Solve (grief 10). Op grond van artikel 15 lid 1 AVG heeft de betrokkene het recht om van de verwerkingsverantwoordelijke uitsluitel te verkrijgen over het al dan niet verwerken van hem

betreffende persoonsgegevens en, wanneer dat het geval is, om inzage te verkrijgen van die persoonsgegevens. Op grond van artikel 15 lid 3 AVG is de verwerkingsverantwoordelijke verplicht tot verstrekking van een kopie van de persoonsgegevens die worden verwerkt.

5.23. Haag Wonen heeft ter afwering van de vordering tot afgifte allereerst een beroep gedaan op de uitzondering die in artikel 41 lid 1 onder d van de Uitvoeringswet AVG is geformuleerd. Daaruit volgt dat Haag Wonen haar verplichting van artikel 15 AVG buiten toepassing kan laten voor zover dat noodzakelijk en evenredig is ter waarborging van – onder meer – het onderzoek en de opsporing van strafbare feiten. Het enkele feit dat er een strafrechtelijk onderzoek loopt is niet genoeg voor een succesvol beroep op deze weigeringsgrond. Daarvoor is vereist dat door degene op wie de verstrekkingplicht rust wordt aangegeven welk concreet met voorkoming, opsporing en vervolging van strafbare feiten verbonden belang wordt geschonden door honorering van het betrokken verzoek om verstrekking van dan wel inzage in persoonsgegevens. Een dergelijk concreet belang is echter niet door Haag Wonen gesteld.

5.24. Ook het aan artikel 15 lid 4 AVG ontleende beroep op de bescherming van de privacy van collega's die zijn geïnterviewd door 2Solve acht het hof onvoldoende zwaarwegend om de vordering af te wijzen. Daarbij neemt het hof in aanmerking dat Haag Wonen op grond van artikel 15 lid 4 AVG niet is gehouden tot verstrekking van het integrale rapport. De verstrekkingplicht is beperkt tot de in het rapport verwerkte persoonsgegevens van [REDACTED]. Het hof is van oordeel dat Haag Wonen door anonimisering het recht op de bescherming van de privacy van de collega's die zijn gehoord in voldoende mate kan beschermen. Haag Wonen zal dus worden veroordeeld tot verstrekking aan [REDACTED] van zijn in het 2Solve rapport verwerkte persoonsgegevens. Het hof ziet geen aanleiding om aan deze veroordeling een dwangsom te verbinden. Niet gesteld of gebleken is dat Haag Wonen niet aan de veroordeling zal voldoen.

5.25. De conclusie is dat alleen grief 10 slaagt. De bestreden beschikking zal op dit punt worden vernietigd. Nu de overige grieven falen zal de beschikking voor het overige worden bekrachtigd. [REDACTED] zal als de grotendeels in het ongelijk gestelde partij in de door Haag Wonen in hoger beroep gemaakte proceskosten worden veroordeeld. In het verweerschrift heeft Haag Wonen verzocht [REDACTED] ook te veroordelen in de proceskosten in eerste aanleg. Nog daargelaten dat Haag Wonen geen incidentele grief heeft geformuleerd tegen de door de kantonrechter bepaalde compensatie van proceskosten, ziet het hof in de toekenning van een transitievergoeding in eerste aanleg reden om die beslissing in stand te laten.

Beslissing

Het hof:

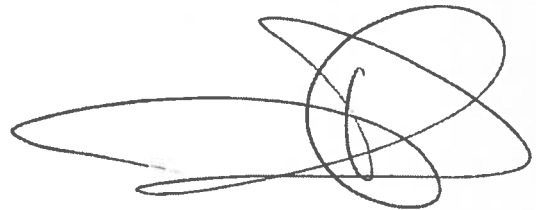
- vernietigt de door de kantonrechter Den Haag tussen partijen gegeven beschikking van 29 oktober 2018, doch uitsluitend ten aanzien van de afwijzing van de vordering tot verstrekking van het definitieve rapport van 2Solve, en

in zoverre opnieuw rechtdoende:

- veroordeelt Haag Wonen binnen twee weken na de datum van deze beschikking tot afgifte van het aan de ILT ter beschikking gestelde rapport van 2Solve op de wijze als onder 5.24 is aangegeven;
- bekrachtigt de bestreden beschikking voor het overige;

- veroordeelt ██████████ in de proceskosten in hoger beroep, aan de zijde van Haag Wonen tot op de datum van deze beschikking begroot op € 5.382 aan griffierecht en € 2.148 (2 punten à € 1.074) aan advocaatkosten.

Deze beschikking is gegeven door mrs. D. Aarts, M.J. van der Ven en S.R. Mellema en is uitgesproken ter openbare terechtzitting van 21 mei 2019 in aanwezigheid van de griffier.

Voor grasse aan:
Uitgegeven aan mr. N.H.M. Ten Bokum
Advocaat van het Gerecht
De Griffier van het Gerechtshof
te Den Haag